

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **M.N.**, zastoupeného Mgr. Petrem Kaustou, advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Čs. legií 1719/5, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného o přestupku ze dne 13.1.2015, č.j. MSK 158982/2014,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobce **je povinen** zaplatit státu na účet Krajského soudu v Ostravě na nákladech řízení částku 1.640,50 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 22.1.2015 se žalobce domáhal zrušení v záhlavní označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Havířova ze dne 3.11.2014 č.j. OVV1/78349/2014-13, jímž byl žalobce uznán vinným přestupkem podle § 125c odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno. Žalobce nesouhlasí se závěrem správního orgánu, že řídil jízdní kolo ve stavu vylučujícím způsobilost takovou činnost vykonávat. Konstatoval, že je nesporné, že v rozmezí cca 5 minut bylo provedeno měření alkoholu v dechu. První měření bylo s výsledkem 1,32 promile a druhé s výsledkem 1,24 promile. Po odečtení odchylky měření a nejistoty přepočtového faktoru se obě hodnoty alkoholu v krvi pohybovaly kolem 1 g/kg. Hranice 1 promile alkoholu v krvi je přitom považován za obecnou hranici mezi stavem vylučujícím způsobilost řídit a stavem, kdy je řidič ještě

způsobily. Obě měření byla provedena v krátkém časovém úseku a obě měření byla s jiným výsledkem. Žalobce namítal, že žalovaný pochybil, když vycházel pouze z hodnoty naměřené prvním měřením. Dle názoru žalobce je nutné vycházet z měření příznivějšího pro něho. Žalovaný se tak dopustil nesprávného právního hodnocení, když dospěl k závěru, že žalobce byl ve stavu vylučujícím způsobilost. Dále žalobce namítal, že žalovaný nezjistil úplný skutkový stav. Předně se vůbec nezabýval stupněm jeho ovlivnění v době jízdy. Následné zjištění alkoholu v krvi v době kontroly hlídkou Policie ČR ještě nic nevypovídá o jeho stavu ovlivnění v době jízdy na jízdním kole. Odkázal přitom na rozsudek Nejvyššího soudu ČR č.j. 7 Tdo 1098/2011-15. Dokazování tak mělo být zaměřeno právě na dobu jízdy, nikoliv dobu po jízdě. Měl být tedy správně zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, který by stanovil hladinu alkoholu v krvi v době jízdy na kole. Skutečnost, jaká byla míra jeho ovlivnění alkoholem v době jízdy na kole, musí být vždy zcela jednoznačně objasněna. Nestačí k tomu jen obecné zjištění k jeho motorickým a verbálním projevům na místě činu (v daném případě, že lehce šněroval vozovku). Veškeré zjištěné skutečnosti bylo třeba komplexně vyhodnotit a až na základě takového rozhodnutí učinit závěr o stavu vylučujícím způsobilost jízdy na kole. Je nepochybné, že takto správní orgány obou stupňů nepostupovaly a veškeré dokazování neprovedly. Byl vyslechnut pouze jeden svědek – policista. Závěr žalovaného, že nebylo nutné vyslýchat druhého policistu, není na místě, jelikož nelze vyloučit, že by druhý svědek – policista neuvedl zcela něco jiného. Stejně tak znalecký posudek by přispěl k objasnění uvedené okolnosti. Z provedeného dokazování nebylo možno učinit nepochybný závěr, že se v době jízdy nacházel ve stavu vylučujícím způsobilost jízdy na kole.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal zcela na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Ke způsobu a hodnocení měření alkoholu v krvi dechovým analyzátozem žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.9.2011 č.j. 2 As 56/2011-79 a také na rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 30.4.2010 č.j. 58 Ca 56/2009-35.

K projednání včas podané žaloby nařídil krajský soud jednání. Účastníci řízení při něm setrvali na svých stanoviscích k věci. Žalobce zopakoval požadavek na provedení důkazu zpracováním znaleckého posudku, který by měl odpovědět na otázku, zda žalobce byl ve stavu vylučujícím způsobilost řídit kolo či nikoliv a to i s přihlédnutím k tomu, že se přemísťoval pouze na vzdálenost 500 metrů z místa, kde konzumoval alkohol do místa bydliště. Žalobce přitom z této vzdálenosti do místa, kde byl kontrolován hlídkou policie, ujel cca 300 metrů. Žalovaný uvedený důkaz považoval za nadbytečný. Pověřená žalovaného u jednání zdůraznila, že nároky kladené na řidiče nemotorového vozidla, v daném případě kola, jsou v zásadě stejné, ne-li vyšší než nároky kladené na řidiče motorového vozidla. Jedná se např. o otázku udržení rovnováhy apod. Následky řízení nemotorového vozidla ve stavu vylučujícím způsobilost řídit nemotorové vozidla jsou stejné závažné, jako následky řízení motorového vozidla v témže stavu.

Poté krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správních spisů zjistil krajský soud následující skutečnosti. Dne 29.9.2014 Magistrát města Havířova obdržel podnět Policie ČR, Obvodního oddělení Těrlicko ve věci podezření ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu žalobcem, kterého se měl žalobce dopustit dne 28.9.2014 v době kolem 1.40 hod v obci Albrechtice na ulici Hlavní tím, že řídil jízdní kolo ve stavu vylučujícím způsobilost k řízení kola po pozemní komunikaci, který si přivodil požitím značného množství alkoholického nápoje. Ze spisu plyne, že dne 28.9.2014 byl žalobce jako řidič jízdního kola zastaven hlídkou Policie ČR za účelem provedení silniční kontroly. Byl ztotožněn podle předloženého občanského průkazu, následně byl policistou vyzván, aby se podrobil dechové zkoušce na alkohol, čemuž vyhověl. Provedenými dechovými zkouškami analyzátořem Alco-senzor IV. CM byly zjištěny hodnoty alkoholu v dechu ve výši 1,32 promile v čase 1.48 hod. a 1,24 promile v čase 1.54 hod. Z úředního záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky ze dne 28.9.2014 plyne, že žalobce na dotaz policisty, zda požíval alkoholický nápoj nebo jinou návykovou látku uvedl tři decilitry destilátu slivovice konzumovaného dne 27.9.2014 od 18.00 hod do 23.30 hod. Chování popisoval policista v tomto záznamu jako unavené, zpomalené, nálada nenápadná, orientace normální, stejně tak postoj, chůze, řeč. Z žalobce byl cítit alkohol. Žalobce se na místě odmítl vyjádřit.

Součástí spisu je ověřovací list č. 1014-OL-30250-14 ze dne 6.2.2014 o kalibraci analyzátořu alkoholu v dechu typu Alco-senzor IV. CM výrobní č. SN:074181 s platností do 6.2.2015 a osvědčení kalibrace.

Dne 13.10.2014 správní orgán zahájil řízení o přestupku doručením oznámení o zahájení řízení žalobci, jakožto obviněnému a současně správní orgán předvolal žalobce k ústnímu jednání na 3.11.2014. K jednání byl rovněž předvolán svědek – policista R. F., který jak plyne z úředního záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky, prováděl kontrolu žalobce na místě. V protokolu o ústním jednání je zaznamenáno, že správní orgán seznámil žalobce s obsahem spisové dokumentace a v souladu s § 53 odst. 6 správního řádu provedl důkaz listinami a to úředním záznamem o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky, poučením žalobce, zápisem o dechové zkoušce č. 00307 a č. 00308, ověřovacím listem analyzátořu alkoholu v dechu, osvědčením kalibrace přístroje. Žalobce k věci uvedl, že si je vědom toho, že udělal chybu, jel na jízdním kole pod vlivem alkoholu, uvedeného dne byl u známých. Pan domácí otevřel láhev a v době od 18.00 hod do 23.30 hod. ve třech vypili dvě půllitrovky slivovice. U pošty nasedl na jízdní kolo a jel po ulici Hlavní ke svému bydlišti. Asi 500 metrů před bydlištěm jej zastavila hlídka policie a dala mu dýchat do přístroje. Zopakoval, že ví, že udělal chybu, nechal se více méně svést i tím, že bylo kolem druhé hodiny ranní a na silnici byl velmi slabý provoz. Žalobce litoval toho, co se stalo s tím, že je to pro něho velké ponaučení do budoucna.

Svědek R. F. po zákonném poučení vypověděl, že uvedeného dne prováděl s kolegy kontrolní činnost zaměřenou na bezpečnost a plynulost silničního provozu. V inkriminované době, tj. kolem 1.40 hod se k nim blížil cyklista na řádně osvětleném jízdním kole. Jelikož cyklista lehce šněroval vozovku, pojali policisté podezření, že je pod vlivem alkoholu. Z tohoto důvodu byl řidič jízdního kola zastaven a kontrolován. U řidiče byly provedeny dechové zkoušky. Naměřena byla více jak jedna promile. Obě

dechové zkoušky byly provedeny korektně. Řidič působil celkem jistě, srozumitelně komunikoval. Žalobce svědkovi nekladal žádné otázky a k jeho výpovědi neměl připomínky.

Rozhodnutím ze dne 3.11.2014 č.j. OVV1/78349/2014-13 Magistrát města Havířova uznal žalobce vinným přestupkem podle § 125c odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, jehož se dopustil tím, že dne 28.9.2014 v době kolem 1.40 hod v obci Albrechtice na ulici Hlavní, poblíže nákupního střediska Coop řídil jízdní kolo ve stavu vylučujícím způsobilost k takové činnosti, který si přivodil požitím značného množství alkoholického nápoje, kdy kalibrovaným dechovým analyzátozem Alco-senzor IV. CM, splňujícím podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, mu byla zjištěna hladina alkoholu v dechu ve výši 1,32 promile, po započtení tzv. nejistoty přepočtového faktoru ve výši 5% z naměřené hodnoty 0,2 g/kg (tzv. odchylky měření) byla vyhodnocena jako hladina alkoholu v krvi obviněného nejméně ve výši 1,06 g/kg, čímž porušil § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu. Za přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 25.000,- Kč a povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1.000,- Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím ze dne 13.1.2015 č.j. MSK 158982/2014, odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

Krajský soud provedl důkaz znaleckým posudkem znalkyně RNDr. M. S., Ph.D. z oboru toxikologie ze dne 11.1.2016, včetně jeho doplnění ze dne 14.3.2016, z něhož bylo zjištěno, že u žalobce byly provedeny dvě dechové zkoušky s časovým odstupem 6 minut s hodnotami 1,32 a 1,24 g/kg. Rozdíl v měřeních je nižší než 10%, a je tedy možno vyloučit ovlivnění dechové zkoušky zbytky alkoholu z ústní dutiny. Vyjdeme-li z hodnot dechových zkoušek, pak na základě praxe znalkyně může říci, že hodnoty alkoholu v krvi stanovené metodou plynové chromatografie jsou ve velmi těsně shodě s hodnotami stanovenými dechovým analyzátozem, a to především u koncentrací do 1,5 g/kg. Vezmeme-li v úvahu kvantitativní vyjádření chyby měření dechových analyzátorů, které provedl Metrologický ústav a který tuto chybu vyčíslil na 0,24 g/kg, pak by hodnota alkoholu v krvi u žalobce činila minimálně 1,08 až 1,00 g/kg. Dle soudně lékařského posuzování pak jde o lehký stupeň opilosti (1,00 až 1,50 g/kg), vyjdeme-li také z údajů o chování žalobce - styl jízdy na kole – „šněrování“, chování unavené, zpomalené. Stav při koncentraci alkoholu v krvi od 0,8 g/kg je považován za neslučitelný pro bezpečné řízení motorového vozidla a rovněž pro bezpečnou jízdu na kole. Všechny funkce člověka potřebné pro tyto činnosti jsou porušeny za všech okolností. Toto tvrzení vychází jak z vyjádření Odborné společnosti soudního lékařství a soudní toxikologie (uvedeno v publikaci Lékařské vyšetřování a posuzování alkoholického ovlivnění od autora Karla Pittra), tak i v dalších publikacích, které znalkyně ve znaleckém posudku vyjmenovala. Při koncentraci alkoholu v krvi při rozpětí 0,5 až 0,8 g/kg již dochází k výraznému prodloužení reakčního času, oči se obtížně přizpůsobují přechodu ze světla do tmy, zhoršuje se schopnost soustředění, zhoršuje se odhad vzdáleností a je porušena jak jemná, tak hrubá motorika, které mají význam zejména u cyklistů a motocyklistů (viz publikace Zaostřeno na drogy II/2008). Znalkyně uzavřela, že žalobce byl ve stavu neslučitelném pro bezpečnou jízdu na kole.

Co se týče znaleckého posudku znalce RNDr. K. ze dne 4.8.2015, pak soud z tohoto posudku žádná skutková zjištění neučinil, neboť znalec nedodržel zadání soudu a to i přesto, že byl soudem na tuto skutečnost upozorněn. Úkolem znalce nebylo zjišťovat hladinu alkoholu v krvi žalobce, přesto tak znalec činil a zpochybňoval hladinu alkoholu zjištěnou dechovou zkouškou, vyjadřoval se rovněž k otázkám právním, což mu jako znalci nepřísluší, dále se vyjadřoval i k otázkám, které mu nebyly položeny a také k otázkám, které spadají do oboru metrologie, pro který znalec odbornost nemá, navíc rovněž nad rámec zadání znaleckého úkolu.

Další důkazy navržené žalobcem u jednání vypracováním znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, soud neprovedl, neboť tento důkaz za daného skutkového stavu, který byl zjištěn bez důvodných pochybností, považoval za nadbytečný. Soud rovněž neprovedl výslech znalkyně RNDr. M.S., neboť její závěry v písemném znaleckém posudku, včetně jeho doplnění, soud považoval za jednoznačné, úplné a přesvědčivé.

Podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky; v případě jiných návykových látek uvedených v prováděcím právním předpise se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.

Podle ust. § 125c odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí vozidlo nebo jede na zvířeti ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodila požitím alkoholického nápoje nebo užitím jiné návykové látky.

V dané věci bylo postaveno najisto, že žalobce řídil jízdní kolo dne 28.9.2014 v době kolem 1.40 hod v obci Albrechtice na ulici Hlavní poblíž nákupního střediska Coop pod vlivem alkoholu. Žalobce sám uvedl, že požil alkohol a tento byl u něj prokazatelně zjištěn. Při určení výše hladiny alkoholu na základě naměřené hodnoty po dechových zkouškách byla vzata v úvahu možná odchylka měření a rovněž fyziologická hladina alkoholu v krvi a o tyto hodnoty byl výsledek měření korigován ve prospěch žalobce. Dechové zkoušky byly provedeny kalibrovaným analyzátozem alkoholu. Ve správním řízení bylo prokázáno, že prvním měření byl zjištěn výsledek dechové zkoušky 1,32 g/kg alkoholu v krvi (v čase 1.48 hod), při druhém měření v 1.54 hod byla naměřena hodnota 1,24 g/kg. Dechové zkoušky byly u žalobce provedeny kalibrovanými analyzátory alkoholu v dechu. Odečet byl proveden od výsledku první dechové zkoušky, neboť ta byla provedena nejbližší době, kdy žalobce řídil jízdní kolo. Jedná se o ustálenou praxi správních orgánů, která je akceptována soudní judikaturou (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2As 56/2011, č.j. 8As 59/2010-78). Z výše uvedeného plyne závěr krajského soudu o nedůvodnosti žalobní námitky žalobce, že správní orgány měly vycházet z hodnoty zjištěné druhou dechovou zkouškou. Soud sdílí názor žalovaného, že dvojí měření prováděné při dechové zkoušce se provádí z toho důvodu, aby druhým měřením, které musí ve vztahu k měření

prvnímu splňovat požadované parametry, tj. musí být provedeno nejdříve po uplynutí 5 minut (jako tomu bylo v projednávané věci) od prvního měření, přičemž rozdíl výsledků nesmí být vyšší než 10%, byla verifikována hodnota zjištěná prvním měřením. Jsou-li uvedené podmínky splněny, je dále vycházeno z časové prvního měření, bez ohledu na to, zda je jeho hodnota vyšší nebo nižší než hodnota druhého měření, které je bližší době řízení kola a lépe tak odráží skutečnou hladinu alkoholu v krvi v době jízdy. Nelze pominout, že s naměřenou hodnotou žalobce souhlasil, na místě samém při projednání přestupku sdělil, že vypil dne 27.9.2014 v době 18.00 hod do 23.30 hod tři decilitry destilátu slivovice. Naměřenou hodnotu nerozpíral ani u ústního jednání před správním orgánem I. stupně. Krajský soud nesouhlasí ani s žalobní námitkou, že žalovaný nezjistil úplný skutkový stav a že se vůbec nezabýval stupněm jeho ovlivnění alkoholem v době jízdy. Jestliže z provedeného dokazování vyplynulo, že žalobce byl dne 28.9.2014 kontrolován hlídkou policie v 1.40 hod, kdy jel na jízdním kole a první dechové zkoušce na přítomnost alkoholu v dechu se podrobil v 1.48 hod, čili bezprostředně poté, co byl zastaven, dospěl krajský soud k závěru, že byla zjištěna hladina alkoholu v krvi žalobce v době jízdy na kole. Vyšetření alkoholu z dechu bylo způsobilé prokázat hladinu alkoholu v krvi. Výsledek první dechové zkoušky 1,06 g/kg (po odečtení odchylky) prokazuje, že žalobce v krvi alkohol měl i v čase po řízení kola, a tedy tím spíše v čase bezprostředně, kdy jízdní kolo řídil. Nebylo třeba provádět žalobcem navrhovaný důkaz znaleckým posudkem za účelem stanovení hladiny alkoholu v krvi v době jízdy na kole, neboť míra jeho ovlivnění alkoholem v době jízdy na kole byla zcela jednoznačně prokázána.

Krajský soud nesouhlasí ani s žalobní námitkou žalobce, že se nenacházel ve stavu vylučujícím způsobilost řídit jízdní kolo. Krajský soud vycházel jednak z výsledku dechové zkoušky a také ze znaleckého posudku znalkyně RNDr. M. S., Ph.D., z něhož bylo zjištěno, že žalobce se v době jízdy na kole nacházel ve stavu lehkého stupně opilosti, což je pásmo od 1,00 až 1,50 g/kg alkoholu v krvi. Tento lehký stupeň opilosti se projevuje již zjevným postižením psychických, senzorických a motorických funkcí, mnohmluvností, touhou po sebeuplacení, oslabením etických a morálních zábran, chvástavostí, někdy zvýšenou agresivitou, jsou zhoršeny i motorické funkce a to především jemná motorika a porušeno rovnovážné ústrojí, dále dochází k výraznému prodloužení reakčního času, roste přeceňování vlastních schopností, zhoršuje se schopnost soustředění, odhad vzdáleností, je zhoršeno prostorové vidění a adaptace zraku na světlo a tmu. Znalkyně vyšla rovněž z výpovědi svědka policisty R. F., který popisoval styl jízdy žalobce na kole tak, že lehce šněroval vozovku, což je, jak přiléhavě uvedl žalovaný, srozumitelný popis jízdy cyklisty, který není schopen jet v přímém směru jízdy. Znalkyně učinila závěr, že dle soudně lékařského posuzování (odkázala přitom i na relevantní odbornou literaturu) je stav při koncentraci alkoholu v krvi od 0,8 g/kg, tj. od hodnoty nižší než zjištěné u žalobce, považován za neslučitelný pro bezpečné řízení motorového vozidla a rovněž pro bezpečnou jízdu na kole, neboť všechny funkce člověka potřebné pro tyto činnosti jsou porušeny za všech okolností, přičemž postižení psychických, senzorických a motorických funkcí ve znaleckém posudku znalkyně specifikovala, jak výše uvedeno. Krajský soud odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu ve věci sp. zn. 4Tz 106/2009, v němž Nejvyšší soud konstatoval (stejně jako tomu bylo v projednávané věci), že cyklista byl podle § 2 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, účastníkem provozu na pozemních komunikacích a podle § 2 písm. f), h) tohoto zákona řídil nemotorové vozidlo. Jeho základní povinnosti, jakožto účastníka provozu na pozemní

komunikaci jsou upraveny v § 3 odst. 1 citovaného zákona, který stanoví, že provozu na pozemních komunikacích se nesmí účastnit osoba, která by vzhledem k věku nebo ke sníženým tělesným nebo duševním schopnostem mohla ohrozit bezpečnost tohoto provozu. Ustanovení § 4 písm. a) citovaného zákona definuje další povinnost a to chovat se ohleduplně a ukázněně, a svým jednáním mimo jiné neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob. Specifické požadavky na povinnosti cyklisty jsou pak upraveny v § 57 odst. 1 až 8 tohoto zákona v platném znění. Nejvyšší soud dále učinil závěr, že pokud cyklista požije alkohol, jehož hladina v krvi se pohybuje přes 1 promile, je jeho duševní schopnost snížena (v intencích ust. § 3 odst. 1 citovaného zákona) a není schopen bezpečné jízdy na kole. Stav ovlivnění alkoholem se promítá v neočekávaných situacích silničního provozu, kdy znemožňuje cyklistovi správnou a zejména včasnou reakci, konec citace. Na tomto místě soud odkazuje na shora citované závěry znalkyně RNDr. M. S., Ph.D. Nejvyšší soud v označené věci dále učinil závěr, že stupeň ovlivnění alkoholem rovněž negativně deklínuje schopnost cyklisty počínat si ohleduplně a ukázněně, přičemž oba tyto požadavky patří k základním povinnostem účastníka provozu na pozemních komunikacích, konec citace. Jestliže podle poznatků lékařské vědy není žádný, tedy ani nadprůměrně disponovaný řidič, schopen řídit motorové vozidlo, dosáhne-li hladina alkoholu v jeho krvi nejméně 1,00 g/kg, což neznamená, že měl-li řidič v době řízení vozidla v krvi menší množství alkoholu než jedno promile, byl způsobilý k řízení vozidla (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 5Tdo 874/2007), a jestliže každé ovlivnění alkoholem snižuje způsobilost k řízení a je nerozhodné, zda se jedná o řidiče motorového vozidla nebo kola, neboť takováto osoba není schopna správných a včasných vjemů a pohotových reakcí na situace vznikající v dopravním provozu, jeho duševní schopnost je snížena, a v daném případě se žalobce nacházel ve stavu lehkého stupně opilosti s hladinou alkoholu v krvi nejméně 1,06 g/kg, má krajský soud za to, že žalobce nebyl způsobilý bezpečně řídit jízdní kolo. Zjištěná hladina alkoholu v krvi snižovala jeho schopnost správných a včasných vjemů a pohotových reakcí a to natolik, aby nebyl způsobilý k řízení jízdního kola. Krajský soud má za to, že z hlediska vlivu stavu lehkého stupně opilosti na postižení psychických, senzorických a motorických funkcí není rozdíl mezi tím, zda se jedná o řidiče motorového vozidla nebo jízdního kola, neboť u obou těchto řidičů každé ovlivnění alkoholem má vliv na to, že řidič není schopen správně a včas vnímat situaci v silničním provozu a pohotově na ni reagovat, je zhoršeno prostorové vidění, adaptace zraku na světlo a tmu, zhoršuje se schopnost soustředění, je porušeno rovnovážné ústrojí, jemná motorika. Jak zcela příléhavě zdůraznil žalovaný u řidiče nemotorového vozidla – jízdního kola jsou vyžadovány v zásadě stejné zrakové, příp. sluchové schopnosti jako u řidiče motorového vozidla. Nadto řízení jízdního kola vyžaduje schopnost udržet rovnováhu. Krajský soud žalobcem navržený důkaz znaleckým posudkem z oboru psychiatrie považoval s ohledem na zjištěnou hladinu alkoholu v krvi, dále s ohledem na závěry znalkyně RNDr. S., Ph.D. a citované závěry z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR shora označených za nadbytečný. Krajský soud uzavírá, že závěr žalovaného o naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, porušením § 5 odst. 2 písm. b) téhož zákona žalobcem je správný.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobu důvodnou a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se nákladů řízení vzdal.

O nákladech řízení vzniklých státu soud rozhodl podle § 60 odst. 4 s.ř.s. a procesně neúspěšnému žalobci uložil povinnost zaplatit státu na účet Krajského soudu v Ostravě na nákladech řízení částku 1.640,50 Kč do tří od právní moci tohoto rozsudku. Náklady řízení představují náklady znalečného, které z části byly kryty zálohou ve výši 3.000,- Kč a částka 1.640,50 Kč byla na náklady znalečného hrazena z rozpočtových prostředků Krajského soudu v Ostravě.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 26. 4. 2016

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně